

n e d e l j s k i

Primorski dnevnik

Poština plačana v gotovini
Abb. postale I gruppo

Cena 30 lir

TRST, nedelja 31. januarja 1960

Leto XVI - Št. 27 (4490)

Odprto pismo De Gaullu

Pariski tednik «France Observateur», ki je to pismo objavil, je bil zaplenjen, ker govorji o dejanskih možnostih in namenih predsednika francoske republike

Objavljamo najbolj znacilne odlokme iz pisma generalu de Gaullu, ki ga je Claude Bourdet objavil v francoskem tedniku «France Observateur», zaradi česar ga je policija zaplenila. Uradništvo tednika je protestiralo in pri tem poudarilo, da so hoteli edati z zamerno zadoščenja dočetom vojaškim krogom. V zvezi z razvojem dogodka v Franciji in Alžiriji je pisno še bolj poslovljivo.

Gospod predsednik republike!

Vojška je polagoma razumela, da ste ranljivi, ker niste hoteli ravnati z njo kot z nasprotnikom. 16. septembra lani ste vzbudili vtip, da nameravate kreniti na druga pota, to da kakšnih trideset nezrečev, civilistov in vojakov, je plačalo v Alžiru z življenjem zaradi Vaše negotove politike. Ker si niste upali ali pa ker niste hoteli prisiliti vojske da bi sprejela takojšnjega pogajanja z alžirskega osvobodilno fronto, ki sta jih Francija in ves svet prizakovali; pogajanja, ki sta jih Vi nakazali v smislu samoodločbe in ki bi morala biti zato lažja, Vam ni uspelo spraviti k razsodnosti zbor oficirjev, marved ste dosegli samo to, da so postali zaskrbljeni.

Vaše metode bi lahko oznacili s Fochovim stavkom: «Premočno, kar se tiče sibnosti, ki jo vsebuje, in presibko, kar se tiče močne vsebine.»

Provokacija gen. Massuza je logični simbol neravnosti, ki so jo občutili vojaki in hkrati simbol premajhnega strahu, ki ga občutilo pred Vami sedaj. Posledice so prav tako usodne. Ni govoril samo Massu in Vi ste to dobro vedeli; preko tega glosnili so spregovorili vsi oficirji. Se enkrat niste hoteli napasti resničnih nasprotnikov.

In sedaj, glejte vstajo! Ni ravno važno, da je ta vstaja delno nad nesporazuma. Morda je večina voditeljev vojske ni želela.

Ljudje, ki so jo sprožili, so bolj nasilni kot razsumni in gotovo niso bili sposobni slediti računom kakega Challa ali Elyja, niti razumeti vrednosti kart, ki sta jih ta vva vključila v njihovo igro.

Kar je gotovo, je dejstvo, da bo vstaja služila vojski in samo vojski. Če ne drugega, je vojska dopuščala ter namerno dovolila, da se je ta vstaja razširila in sedaj nič ne kaže, da jo namerava začuti. Uporniki so hkrati njeni najboljši zavezniki in njen najboljši alibi. Toda tudi ce bi hotela vojska streli vstajo, bi bil rezultat isti: oficirji in generali v Alžiriju bi sedaj usvojili gesla upornikov.

Zaradi položaja, ki ste ga dopustili nastati, niste več razsodnik v Alžiriji Vi, marved je razsodnik vojska. Toda Vi se bojite prav tega, to je, da bi bili kot leta 1940 predstavnik francoskega ljudstva proti razrednim silam, katerim pridestate.

Zgodovina se nagni razvija. Ce sodimo po tem, kar ste popustili v zameno za Massu, si lahko predstavljamo že kar sedaj, kaj vojska želi in bo od Vas dosegla v nekaj tednih v zamenu za zelo relativno podporo, ki Vam je nudi proti vstaji. Z ritmom takšne vrste ne bo Vaša oblast vzdržala več dolgo časa.

Toda lahko bi bili izbrali drugo pot.

Vi pa je prav gotovo ne boste izbrali, o tem sem se preveč prepričan. Kljub temu pa Vam jo želim opisati. Se dandas ne bi mogla vojska absolutno níčesar storiti proti Vam, če ne bi bili tako popustljivi proti njej. Dandanašnji nemore nihčeigrati proti Vam tiste vloge, ki ste jo Vti posebili proti Cetrti republike.

Niti en general na vsem deset ne bi bil dandas pripravljen tvegati svoje kariere in svoje družine v uporu proti Vam, kajti ni novega De Gaula, ki bi lahko daj generalom takšna zagotovila, kakrsna ste jim jih dali Vi pred osemnajstimi meseci. Orožje, ki bi ga bila lahko uporabila René Coty in Pierre Pilimlin tedaj, bi bilo sedaj v Vaših rokah se bolj učinkovito: 500 tisoč mladjeničev, ki ste jih pred osemnajstimi meseci.

Zla, ki ste jih pomagali ustvarjati in ki ste jih priznali s svojo navzočnostjo, kakor skriva obveza rano, ne da bi jo ozdravila, bodo zopet prisia na dan boje strupena in bolj trajnega, kot so bila pred osemnajstimi meseci.

Mi se bomo postavili v bran, kakor smo bili pripravljeni, upreti se jim pred osemnajstimi meseci.

In sedaj, glejte vstajo!

Ni ravno važno, da je ta vstaja delno nad nesporazuma.

Morda je večina voditeljev vojske ni želela.



Alžirski begunci nastanjeni v neki tujni vasi. Na sliki so skoraj sami otroci

Barikade v Alžiriji



Pogoji za ustvaritev nove večine v izčrpnom poročilu Togliattija

Na kongresu 948 delegatov z glasovalno pravico ter 174 mladincev, članov CK in kontrolne komisije

- Danes diskusija o tajnikovem poročilu

RIM, 30. — Davi se je v kongresni palaci EUR pričel deveti kongres KPI, ki ga je ob 9.40 otvoril senator Terracini. Kongresa se udeležuje 948 delegatov z glasovalno pravico ter 174 mladincev v članov CK in kontrolne komisije. Ki niso bili ponovno izvoljeni za delegate, številni predstavniki strank in tujih delegacij ter okrog 700 osebnosti iz političnega, kulturnega, umetniškega in znanstvenega življenja. Ob otvoritvi kongresa so bili navzoči tudi delegacije komunističnih partij iz 29 držav. Sovjetsko delegacijo vodi tajnik CK KP SZ SSSR.

Po uvodnem govoru senatorja Terracinija je predstavnik KPI Palmire Togliatti, ki je govoril tri ure do 13.15. Zatem je predsednik kongresa senator Terracini predlagal seznam članov raznih delovnih komisij, ki ga je kongres odobril, natančne smotri naše akcije.

V okviru globoko spremenjenega sveta obstaja važno dejstvo, ki prevladuje nad vsemi drugimi in ki ima glavno zaslužko za novi mednarodni položaj, t. j. dokazana nadmoč socialistične politike ZSSR ter tudi moralno nadmoč socializma. Pri tem je poudaril: »S KPSZ je danes novi člen v skupnosti mednarodnega gospodarskega in političnega razvoja postavljen na novo smeri nove izbire in nove smeri

nacionalnega življenja. Komunisti se lotujejo novega položaja in novih načinov načrtovanja in zaupanjem tudi zato, ker se je izjavil napad, ki se je pričel leta 1956 proti KPI in ker se je od tedaj mednarodni in notranji položaj razvijal po perspektivah, ki so jih oni nakanali.«

»Zato nas ne more presestiti niti spraviti v zmedo, kar je danes novega in velikega v stvarnosti in kar spreminja vse perspektive v korist miru, demokratičnega napredka in socializma,« je dejal Togliatti.

Togliatti je nadaljeval: »To smo upali, to smo pričakovali in takšni so bili konkretni smotri naše akcije. V okviru globoko spremenjenega sveta obstaja važno dejstvo, ki prevladuje nad vsemi drugimi in ki ima glavno zaslužko za novi mednarodni položaj, t. j. dokazana nadmoč socialističnih politik.«

Zatem je nakazal činitelje, ki odpriajo nove zgodovinske perspektive in ki omogočajo socialističemu svetu, da prepreči imperialistično sprožitev novega svetovnega spopada. Nato je Togliatti orisal politični položaj v Zahodni Evropi in omenil, kako je moč socialističnih držav vplivala na politiko kapitalističnih držav, pri čemer se je skliceval tudi na Edenove spomine. Tudi v naši državi se sile premikajo in klub vseh nasprotovanju bo Gronchi odpotoval v ZSSR. Togliatti je poudaril, da bi bila moralna italijanska vlada povestila nemškemu kanclerju, da italijansko ljudstvo z ogoričenjem odklanja njegove sramotne reakcionarne spletke. Ko je kritiziral italijansko zunanjino politiko, je poudaril, da razvoj položaja vasiljuje, da se ta politični

(Nadaljevanje na 8. strani)

Aktualni portreti



PIERRE
LAGAILLARDE
odvetnik in poslanec 1.
ma komaj 27 let, a so
ga nedavni dogodi v Alžiru, skupno z Josephom
Ortizom, postavili na čelo
sedanjega upora proti
de Gaulle, ne da bi
pri tem mogla računati
s podporo vojske in ci-
vilih oblasti



ANATOLIJ
BLAGONRAVOV
član Akademije znanosti
ZSSR je na mednarod-
nem kongresu za razisko-
vanje vesolja v Nici iz-
javil med drugim, da bo-
do v Rusiji izstreliti se
več satelitov, ki bodo sli-
kali se neznamo stran Lu-
ne



CLAUDIA CARDINALE
rojena v Tunisu in ki se
ji ni niti sanjalo, da bo
kdajkoli nastopila v fil-
mu, je po prvih uspehih
na tem, da postane v
kratkom ena vodilnih ita-
lijanskih filmskih l-
gralk



THEODOR
OBERLAENDER
minister za obrambo v Adenauerjevi vladi, je
zaradi svoje nacistične
preteklosti dvignil pre-
ce prahu v Zap. Nem-
čiji, ker je baje soodgo-
ven za smrt streljivih
zidovskih in poljskih in-
tektualcev



ALFRED HITCHCOCK
ameriški filmski produ-
cent in avtor streljivih
filmov grose, se je ose-
no udeležil v Parizu pre-
miere svojega najnovje-
šega tovrstnega filma
»Mednarodna spletka«

Sedem dni v svetu

Alžirija bolna točka Francije

Dogodek, ki je daleč nad-
vladal vse ostalo dogajanje
preteklega tedna, je bila ne-
deljska vstaja fašističnih ko-
lonistov v Alžiru, ki je s svo-
jimi posledicami ves teden
bila v ospredju zanimanja
svetovne javnosti. Dogodka v
Alžiru prejšnjo nedeljo, ki je
zahteval 27 mrtvih in 140 ra-
njencev, ne gre ocenjevati kot
nekaj posem nepričakovane-
ga. Ako bi ozračje ne bilo
napolnjeno z vnetljivo snovjo,
bi iskra še ne mogla po-
vzročiti ognja. Iskra pa je
bil odprtlik generala Massu-
ja, prostuljega v času zman-
ga alžirskega 13. maja in
prostuljega po svoji krvolö-
nosti in divjaštvu že tudi
prej.

Ta Massu, poveljnik vad-
cev, sicer pa zelo odločjujoča
osebnost v Alžiriju, je dal ne-
kaj nemškega lista inter-
vju, kjer se je zelo nesramno
izrazil o de Gaulle, ki je
predstnik francoske republike
in bi zaradi tega moral
Massu v kolikor toliko nor-
malnih razmerah po takih
svojih izjavah v zapor. Po-
polnoma nima teh izjav se-
veda tudi de Gaulle na mno-
gelj v Massuju je odpoklical;
prednji general je moral v
Pariz na zagovor, obenem pa
je njegova pot v Pariz pomenu-
la, da se ne vrne več na
svoje mesto v Alžiriju. To je
bila iskra, ki je v Alžiru
vnešnje vstajo.

Francoski koloni v Alžiriji, ki jih je en milijon na-
medvet milijonov Alžircev, so že
dolgo kazali svoje nerazpo-
loženje do de Gaulle, odkar
je leta izjavil, da vidi rešitev
alžirskoga vprašanja v
samoodločbi Alžircev. Ni to-
liko važno, kako si zamislja
de Gaulle, da bi se ta samo-
določba izrazil, ko pa je pr-
stalno odločanja možnost po-
gajanj s predstavniki alžir-
ske fronte osvoboditev. Fran-
coski kolonisti v Afriki nobe-
ja o samoodločbi niso slišani
in tako je postal pri njih ti-
sti de Gaulle, ki so ga sami
spravili na oblast, njihov
glavni nasprotnik. Prejšnjo
nedeljo so se pričele v Alžiru
in drugih mestih Alžirje
demonstracije, pri katerih je
bilo več mrtvih, demonstran-
ti pa so se zabarakadrali. Za-
čela se je tudi splošna stavka.
Vojska proti upornikom
ni nastopila, kot je to na-
dala pri podobnih dogodkih in
kot bi gotovo naredila, če bi
na pr. iz kateregakoli vzroku
de Gaulle sam naj bi bil
celo prepustil Alžirijo samim
ultrasom, da bi jih tako
rediti alžirskoga vprašanja.

Toda petek de Gaullov
govor je končno le prinesel
nekaj jasnosti. De Gaulle si-
cer res še novedal, kaj bo
nopravil, če ultrasne ne od-
lože orožje. Tudi je res, da
so se takoj po njegovem go-
voru oglašili v Alžiru nekateri
vrocenkene z vzklikom
»Gauda na kolls, vendar
pa je voditelj upornikov Ortiz
tako po govoru dejal, da
je treba premisli, in napo-
medal je, da bo objavil svoje
sklepe v soboto popoldne. (O
tem poročamo med danasnji-
mi rednimi poročili). De
Gaulle je v svojem govoru,
ki ga je vse v nestrenostjo
pričakovalo, še enkrat pou-
daril svojo odločnost, da ne
bo popuščal; ni grozil, pač
je še enkrat pozval k raz-
sodnosti in pokorščini. Gle-
de na rešitev alžirskoga vpraša-
nja pa je — kot že omenje-
no — ostal pri svojem stališču
samoodločbe. Vendar pa je bilo tako
de Gaullova stališče kakor tudi
ravnanje raznih oblastnikov

(Nadaljevanje na 8. strani)



Včeraj prijatelja — danes sovražnika. (Po uporu 13. maja 1956 v Alžiru se de Gaulle pozdravlja z voditeljem upora generalom Massujem)

v Alžiru zelo ohlapno. Razen
tega so imeli voditelji upor-
nikov v Alžiru vso prostost in
hodili so se celo pogajati s
poveljujočim generalom, kar
govor pomeni popuščanje s
strani oblasti. Popuščanje v
neodločnosti oblasti pa pome-
ni obenem vsaj moralno, pa-
tuhovitno.

Prislo je že do stanja, ko se
je zdelo, da bodo z uporniki
prevezli oblast v Alžiriji, ker
se končno niti ni jasno ve-
delo, v koliki meri ima se
de Gaulle v oblasti samo voj-
sko in ali ga bodo generali
poslušali ali ne. Tudi pove-
jujoči general Challe in
vladni delegat Delouvier sta
nenadoma zapustila Alžir in
ni se prav nedeloma, kam sta
šla in zakaj. Sicer sta se za-
pot vrnila v pravijo, da sta
šla samo na nekako inšpekcijo.
De Gaulle sam naj bi bil
celo prepustil Alžirijo samim
ultrasom, da bi jih tako
rediti alžirskoga vprašanja.

Toda petek de Gaullov
govor je končno le prinesel
nekaj jasnosti. De Gaulle si-
cer res še novedal, kaj bo
nopravil, če ultrasne ne od-
lože orožje. Tudi je res, da
so se takoj po njegovem go-
voru oglašili v Alžiru nekateri
vrocenkene z vzklikom
»Gauda na kolls, vendar
pa je voditelj upornikov Ortiz
tako po govoru dejal, da
je treba premisli, in napo-
medal je, da bo objavil svoje
sklepe v soboto popoldne. (O
tem poročamo med danasnji-
mi rednimi poročili). De
Gaulle je v svojem govoru,
ki ga je vse v nestrenostjo
pričakovalo, še enkrat pou-
daril svojo odločnost, da ne
bo popuščal; ni grozil, pač
je še enkrat pozval k raz-
sodnosti in pokorščini. Gle-
de na rešitev alžirskoga vpraša-
nja pa je — kot že omenje-
no — ostal pri svojem stališču
samoodločbe. Vendar pa je bilo tako
de Gaullova stališče kakor tudi
ravnanje raznih oblastnikov

(Nadaljevanje na 8. strani)

Brez naslova

V petem stoletju je prav kot zdaj vsako jutro sonce vstajalo in vsak večer je leglo spati. Ko so zjutraj prvi žarki poljubili roso, je zemlja oživila, ozračje se je napolnilo z veselimi, navdušenja in upa polnimi glasovi, na večer pa je prav ta zemlja učinila in potonila v sivi mrak. Redkoma je priplaval oblik in srđito udaril grom, ali je padla neprevidna zvezda z neba, pa je pritekel sled mnenih in je pogledal na menih, so ostali brez glasbe, brez njegovih besed in verzov.

Totilo se jima je meseč, dva, ali sta rec se še ni vrnil. Napisali ko je minil tretji meseč, so se oglastili znani udarci njegove police. Menih so se mu zagnali naproti in ga zasipali z vprašanji, a namesto da bi jih bil vesel, je briko zajokal in niti besede ni rekel. Menih so opazili: silno je shujšal in ostarel; njegov obraz je bil izmučen in je kaže veliko žalost in kon je zajokal, je bil videti, kakor da so ga užalili.

Menih so zajokali z njim in ga sočutno vpravljali, zakaj joče, zakaj je njegov obraz tako mrk; toda rekeli jim ni niti besede, marveč se je zapri v celico. Sedem dni je sedel sam zase, ne jedel ni ne piši ne na ogreval, le jokal je. Ko so menih trkali na njegova vrata in prosili, da bi jih pustili noter in podelli z njimi svojo brdost, jim je odgovoril s trdnim molkom.

Naposlед je prišel ven. Ko je zbral use menike okoli sebe, jim je objekan in z žalostjo in nejelo na obrazu začel pripovedovati o tem, kar se je godilo z njim zadnje tri mesece. Njegov glas mu je bil spokojen in v njegovih očeh je bil nasmej, ko jim je opisoval pot od samostana do mesta. Spotoma, je pravil, so mu bile ptice, potoki so žuboreli, in sladki, mladi upi so mu durili dušo; hodil je in bilo mu je, kot da je vojak, ki gre v boj in je uverjen, da bo zmaga; vse v mislih je v njegovi duši iste strune kot v orglah. Ce se je jezik, ali predajal silni radosti, ali spregovoril o tem strašnem ali vlikem, ga je prešinjal strastno navdušenje: v žareče oči so mu navrele, obraz mu je rdel in glas bučal, ko grom, in ko so ga menih poslušali, so čutili, kako jim je njegov navdih vkorval duše. V takih razvihenih, prelepih renutkih je bila njegova moč brezmejna, in ko bi velel svojim starcem, naj se vržejo morje, bi vsi do zadnjega pohteli izpolnit njegovo voljo.

Njegova glasba, njegov glas in verzi, s katerimi je slavil boga, nebo in zemljo, so bili za menihe vse nenehne radosti. Ob enolikosti raznovega življenja so se pač že nagledali dreves in cvetov, pomladi in jeseni, hruš morja jih je glušil in petje ptic jim je postalo zoporno, ali darovi starega priorja so jimi bili potrebni vsak dan, kakor kruh.

Minevala so desetletja, in še zmerom je bil dan podoben dnevu, noči noči. Razen divjih ptic in zveri se ni živa duša prikazala v bližino samostana. Do najbljijega človeškega bivališča je bilo daleč, in kdaj je hotel iz samostana tajkal ali od tam v samostan, je moral prehoditi sto vrst puščin. Za pot skoz tave svet se ni mogli odločiti samo ljudje, k jim ni bilo do življenja, ljudje, ki so se mireli do skrivnosti, kar so imeli mnogo denarja, je jedlo in čez mero pivo. Opti so prepevali in drzno govorili strašne, ogabne besede, da jih ne bi mogel izreči clokev, ki se bojog; breznejno svobodni, veseli in srečni se niso bali ne boga ne hudiča ne smrti, marveč so govorili in počeli vse, kar se jim je zahotel, in šli, kamor jih je gnala počota. In vino, čisto kocko jantar, se je zlato iskrilo; moral je biti nevzdržno slado in dišeč, kajti kdor ga je pil, se je bluženo nasmihal in hotel se. Na smehljaj je človeku odgovorilo s smehljajem, in ko je teko, se je radostno iskrilo, kot da bi vedelo, kakšno zlodejsko slast skriva v svoji staklosti.

Kako se so delalo moralci začuditi menihi, ko je neko noč potkal na njihova vrata človek, za katerega se je izkazalo, da je meščan in čisto navaden grešnik, zaverovan v življenje. Preden je priorja zaprosil, naj ga blagoslovil in pomoli z njim, je hotel jedi in vina. Ko so ga vprašali, kako je priorje iz mesta v pustinjo, jim je odgovoril z dolgo lovsko storičjo: odšel je bil na lov, malo preveč pogledal v kozares in zablodil. Ko so mu svetovali, da bi stopil v samostan in si resili dušo, je odvrnil z nasmehom in z besedami: «Nisem vam tovarš!»

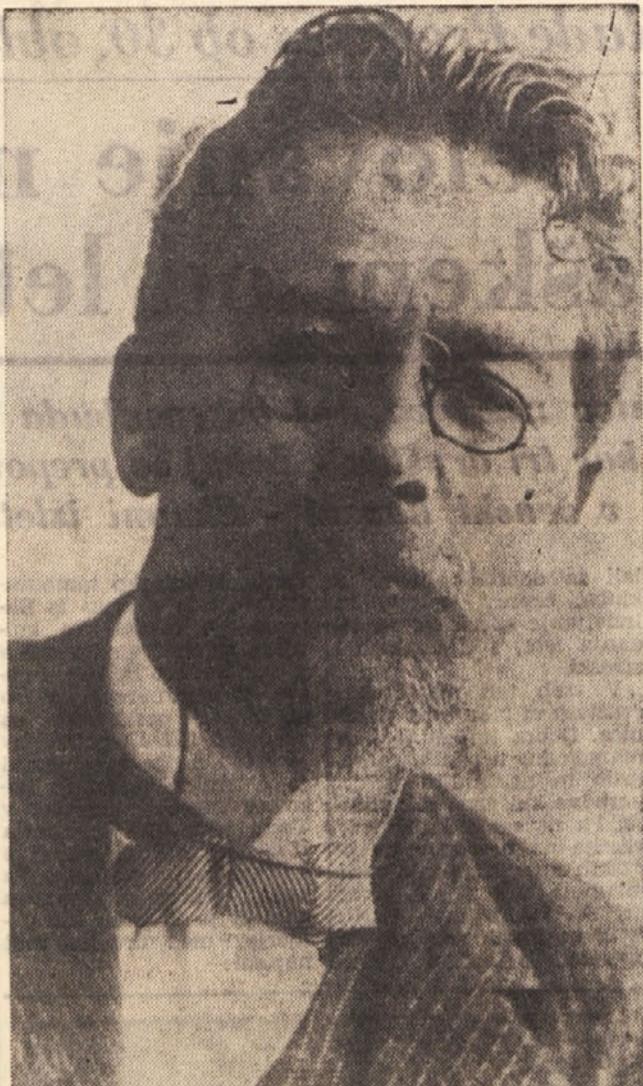
Ko se je najadel in napil, si je ogledal menihe, ki so mu stregli, očitačjoče odmajal z glavo in dejal:

«Nič ne deleta, menihi. Za drugo niste na svetu, kot za to, da jeste in plete. Mar se tako rešujejo, duše? Posmislite: ta čas, ko vi tu v miru sedite, jeste, pjetje in razglabljate o blažnosti, se vasi bližnji pogubljajo v prijevo. Poglejte si samo, kaj uganjajo ljudje po mestih! Eni umirajo od gladu, drugi ne vedo, kam bi z zlatom, pa se potapljači v razvrat in gredo po zlu kot muhe, ki si pogrejajo v med. V ljudeh ni na vere ne poštovanju. In kdo naj jih rešuje? Kdo naj jih oznanja resnico? Jas nemara, ki sem od jutra do včerja pijan? Vam je dal bog za to umirjenega duha, usmiljeno srce in vero, da sedite tu med štirimi stenami in nič ne deleta!»

Prijane meščanske besede so bile drzne in nespodobne vendar so priorja čudno zadele. Starec se je spogledal s svojimi menihi, pobledil in rekel:

«Bratje, saj je resnico povedal! Res teonejo ubogi ljudje iz nevednosti in slabosti v preghri in neverstu, mi pa se ne zganemo, kot da nam to nič

A. P. ČEHOV



A. P. Čehov na eni izmed svojih zadnjih fotografij

Ob stoletnici rojstva

Anton Pavlovič Čehov

(30-1-1860 - 30-1-1960)

Mož, ki mu je bilo usojeno, da je postal kasnejši eden največjih svetovnih novelistov in obenem eden izmed velikih svetovnih dramatikov — Anton Pavlovič Čehov —, po sodbi Levija Tolstoja »umetnik brez primere», ta mož se je rodil kot sin majhnega podželskega kramarja v mestu Taganrogu ob bregu Azovskega morja, 17. januarja 1860. Njegovi roditelji so bili kmetji tlačani, še njegove energične in podzadnjem dedu se je posrečilo, da je družino odkupil Oče Antonia Pavloviča, ki je imel v Taganrogu trgovinico »kavo, in sladkor, čajem, milom, klobasami in drugim kolonialnim »blagom«, kot je pričevala tabela pred vratimi. V tematih zakotnih teleg lokalov, pod tiranijo potobnega sodelnika, se mal Antoša vodil v obiski k bogatemu sorodnikom, se tam brez potrebe hlinil pred bogom in ljudmi. In se to namreč začelo svoje književno delo, s humoreskami dovolj povprečnega okusa, pod pseudonimom Antoša Čehonte, ki je v zelenih letih opravil zdravljivih prakse. Njegove prve literarne objave v tisku pa segajo v leto 1880, ko se je vpisal na moskovski univerzitet. Brz je postal student, lepo navajen poštovanju do starejših, poljubljivanja poslovskih rok, klanjanja tujim mislim, ki je moral biti hvalezen za skorlico vsakdanjega kruha, ki je bil pogostome zlasan in oklopljen — kako se je ta mladenec po milji volji potepal, se bi s tovarisi do krvni, trpinči živali do smrti, hodil na kobilu k bogatemu sodelniku, se tam brez potrebe hlinil pred bogom in ljudmi. In se to namreč začelo svoje književne delo, s humoreskami dovolj povprečnega okusa, pod pseudonimom Antoša Čehonte, ki je v zelenih letih opravil zdravljivih prakse. Njegove prve literarne objave v tisku pa segajo v leto 1880, ko se je vpisal na moskovski univerzitet. Brz je postal student, lepo navajen poštovanju do starejših, poljubljivanja poslovskih rok, klanjanja tujim mislim, ki je moral biti hvalezen za skorlico vsakdanjega kruha, ki je bil pogostome zlasan in oklopljen — kako se je ta mladenec po milji volji potepal, se bi s tovarisi do krvni, trpinči živali do smrti, hodil na kobilu k bogatemu sodelniku, se tam brez potrebe hlinil pred bogom in ljudmi. In se to namreč začelo svoje književne delo, s humoreskami dovolj povprečnega okusa, pod pseudonimom Antoša Čehonte, ki je v zelenih letih opravil zdravljivih prakse. Njegove prve literarne objave v tisku pa segajo v leto 1880, ko se je vpisal na moskovski univerzitet. Brz je postal student, lepo navajen poštovanju do starejših, poljubljivanja poslovskih rok, klanjanja tujim mislim, ki je moral biti hvalezen za skorlico vsakdanjega kruha, ki je bil pogostome zlasan in oklopljen — kako se je ta mladenec po milji volji potepal, se bi s tovarisi do krvni, trpinči živali do smrti, hodil na kobilu k bogatemu sodelniku, se tam brez potrebe hlinil pred bogom in ljudmi. In se to namreč začelo svoje književne delo, s humoreskami dovolj povprečnega okusa, pod pseudonimom Antoša Čehonte, ki je v zelenih letih opravil zdravljivih prakse. Njegove prve literarne objave v tisku pa segajo v leto 1880, ko se je vpisal na moskovski univerzitet. Brz je postal student, lepo navajen poštovanju do starejših, poljubljivanja poslovskih rok, klanjanja tujim mislim, ki je moral biti hvalezen za skorlico vsakdanjega kruha, ki je bil pogostome zlasan in oklopljen — kako se je ta mladenec po milji volji potepal, se bi s tovarisi do krvni, trpinči živali do smrti, hodil na kobilu k bogatemu sodelniku, se tam brez potrebe hlinil pred bogom in ljudmi. In se to namreč začelo svoje književne delo, s humoreskami dovolj povprečnega okusa, pod pseudonimom Antoša Čehonte, ki je v zelenih letih opravil zdravljivih prakse. Njegove prve literarne objave v tisku pa segajo v leto 1880, ko se je vpisal na moskovski univerzitet. Brz je postal student, lepo navajen poštovanju do starejših, poljubljivanja poslovskih rok, klanjanja tujim mislim, ki je moral biti hvalezen za skorlico vsakdanjega kruha, ki je bil pogostome zlasan in oklopljen — kako se je ta mladenec po milji volji potepal, se bi s tovarisi do krvni, trpinči živali do smrti, hodil na kobilu k bogatemu sodelniku, se tam brez potrebe hlinil pred bogom in ljudmi. In se to namreč začelo svoje književne delo, s humoreskami dovolj povprečnega okusa, pod pseudonimom Antoša Čehonte, ki je v zelenih letih opravil zdravljivih prakse. Njegove prve literarne objave v tisku pa segajo v leto 1880, ko se je vpisal na moskovski univerzitet. Brz je postal student, lepo navajen poštovanju do starejših, poljubljivanja poslovskih rok, klanjanja tujim mislim, ki je moral biti hvalezen za skorlico vsakdanjega kruha, ki je bil pogostome zlasan in oklopljen — kako se je ta mladenec po milji volji potepal, se bi s tovarisi do krvni, trpinči živali do smrti, hodil na kobilu k bogatemu sodelniku, se tam brez potrebe hlinil pred bogom in ljudmi. In se to namreč začelo svoje književne delo, s humoreskami dovolj povprečnega okusa, pod pseudonimom Antoša Čehonte, ki je v zelenih letih opravil zdravljivih prakse. Njegove prve literarne objave v tisku pa segajo v leto 1880, ko se je vpisal na moskovski univerzitet. Brz je postal student, lepo navajen poštovanju do starejših, poljubljivanja poslovskih rok, klanjanja tujim mislim, ki je moral biti hvalezen za skorlico vsakdanjega kruha, ki je bil pogostome zlasan in oklopljen — kako se je ta mladenec po milji volji potepal, se bi s tovarisi do krvni, trpinči živali do smrti, hodil na kobilu k bogatemu sodelniku, se tam brez potrebe hlinil pred bogom in ljudmi. In se to namreč začelo svoje književne delo, s humoreskami dovolj povprečnega okusa, pod pseudonimom Antoša Čehonte, ki je v zelenih letih opravil zdravljivih prakse. Njegove prve literarne objave v tisku pa segajo v leto 1880, ko se je vpisal na moskovski univerzitet. Brz je postal student, lepo navajen poštovanju do starejših, poljubljivanja poslovskih rok, klanjanja tujim mislim, ki je moral biti hvalezen za skorlico vsakdanjega kruha, ki je bil pogostome zlasan in oklopljen — kako se je ta mladenec po milji volji potepal, se bi s tovarisi do krvni, trpinči živali do smrti, hodil na kobilu k bogatemu sodelniku, se tam brez potrebe hlinil pred bogom in ljudmi. In se to namreč začelo svoje književne delo, s humoreskami dovolj povprečnega okusa, pod pseudonimom Antoša Čehonte, ki je v zelenih letih opravil zdravljivih prakse. Njegove prve literarne objave v tisku pa segajo v leto 1880, ko se je vpisal na moskovski univerzitet. Brz je postal student, lepo navajen poštovanju do starejših, poljubljivanja poslovskih rok, klanjanja tujim mislim, ki je moral biti hvalezen za skorlico vsakdanjega kruha, ki je bil pogostome zlasan in oklopljen — kako se je ta mladenec po milji volji potepal, se bi s tovarisi do krvni, trpinči živali do smrti, hodil na kobilu k bogatemu sodelniku, se tam brez potrebe hlinil pred bogom in ljudmi. In se to namreč začelo svoje književne delo, s humoreskami dovolj povprečnega okusa, pod pseudonimom Antoša Čehonte, ki je v zelenih letih opravil zdravljivih prakse. Njegove prve literarne objave v tisku pa segajo v leto 1880, ko se je vpisal na moskovski univerzitet. Brz je postal student, lepo navajen poštovanju do starejših, poljubljivanja poslovskih rok, klanjanja tujim mislim, ki je moral biti hvalezen za skorlico vsakdanjega kruha, ki je bil pogostome zlasan in oklopljen — kako se je ta mladenec po milji volji potepal, se bi s tovarisi do krvni, trpinči živali do smrti, hodil na kobilu k bogatemu sodelniku, se tam brez potrebe hlinil pred bogom in ljudmi. In se to namreč začelo svoje književne delo, s humoreskami dovolj povprečnega okusa, pod pseudonimom Antoša Čehonte, ki je v zelenih letih opravil zdravljivih prakse. Njegove prve literarne objave v tisku pa segajo v leto 1880, ko se je vpisal na moskovski univerzitet. Brz je postal student, lepo navajen poštovanju do starejših, poljubljivanja poslovskih rok, klanjanja tujim mislim, ki je moral biti hvalezen za skorlico vsakdanjega kruha, ki je bil pogostome zlasan in oklopljen — kako se je ta mladenec po milji volji potepal, se bi s tovarisi do krvni, trpinči živali do smrti, hodil na kobilu k bogatemu sodelniku, se tam brez potrebe hlinil pred bogom in ljudmi. In se to namreč začelo svoje književne delo, s humoreskami dovolj povprečnega okusa, pod pseudonimom Antoša Čehonte, ki je v zelenih letih opravil zdravljivih prakse. Njegove prve literarne objave v tisku pa segajo v leto 1880, ko se je vpisal na moskovski univerzitet. Brz je postal student, lepo navajen poštovanju do starejših, poljubljivanja poslovskih rok, klanjanja tujim mislim, ki je moral biti hvalezen za skorlico vsakdanjega kruha, ki je bil pogostome zlasan in oklopljen — kako se je ta mladenec po milji volji potepal, se bi s tovarisi do krvni, trpinči živali do smrti, hodil na kobilu k bogatemu sodelniku, se tam brez potrebe hlinil pred bogom in ljudmi. In se to namreč začelo svoje književne delo, s humoreskami dovolj povprečnega okusa, pod pseudonimom Antoša Čehonte, ki je v zelenih letih opravil zdravljivih prakse. Njegove prve literarne objave v tisku pa segajo v leto 1880, ko se je vpisal na moskovski univerzitet. Brz je postal student, lepo navajen poštovanju do starejših, poljubljivanja poslovskih rok, klanjanja tujim mislim, ki je moral biti hvalezen za skorlico vsakdanjega kruha, ki je bil pogostome zlasan in oklopljen — kako se je ta mladenec po milji volji potepal, se bi s tovarisi do krvni, trpinči živali do smrti, hodil na kobilu k bogatemu sodelniku, se tam brez potrebe hlinil pred bogom in ljudmi. In se to namreč začelo svoje književne delo, s humoreskami dovolj povprečnega okusa, pod pseudonimom Antoša Čehonte, ki je v zelenih letih opravil zdravljivih prakse. Njegove prve literarne objave v tisku pa segajo v leto 1880, ko se je vpisal na moskovski univerzitet. Brz je postal student, lepo navajen poštovanju do starejših, poljubljivanja poslovskih rok, klanjanja tujim mislim, ki je moral biti hvalezen za skorlico vsakdanjega kruha, ki je bil pogostome zlasan in oklopljen — kako se je ta mladenec po milji volji potepal, se bi s tovarisi do krvni, trpinči živali do smrti, hodil na kobilu k bogatemu sodelniku, se tam brez potrebe hlinil pred bogom in ljudmi. In se to namreč začelo svoje književne delo, s humoreskami dovolj povprečnega okusa, pod pseudonimom Antoša Čehonte, ki je v zelenih letih opravil zdravljivih prakse. Njegove prve literarne objave v tisku pa segajo v leto 1880, ko se je vpisal na moskovski univerzitet. Brz je postal student, lepo navajen poštovanju do starejših, poljubljivanja poslovskih rok, klanjanja tujim mislim, ki je moral biti hvalezen za skorlico vsakdanjega kruha, ki je bil pogostome zlasan in oklopljen — kako se je ta mladenec po milji volji potepal, se bi s tovarisi do krvni, trpinči živali do smrti, hodil na kobilu k bogatemu sodelniku, se tam brez potrebe hlinil pred bogom in ljudmi. In se to namreč začelo svoje književne delo, s humoreskami dovolj povprečnega okusa, pod pseudonimom Antoša Čehonte, ki je v zelenih letih opravil zdravljivih prakse. Njegove prve literarne objave v tisku pa segajo v leto 1880, ko se je vpisal na moskovski univerzitet. Brz je postal student, lepo navajen poštovanju do starejših, poljubljivanja poslovskih rok, klanjanja tujim mislim, ki je moral biti hvalezen za skorlico vsakdanjega kruha, ki je bil pogostome zlasan in oklopljen — kako se je ta mladenec po milji volji potepal, se bi s tovarisi do krvni, trpinči živali do smrti, hodil na kobilu k bogatemu sodelniku, se tam brez potrebe hlinil pred bogom in ljudmi. In se to namreč začelo svoje književne delo, s humoreskami dovolj povprečnega okusa, pod pseudonimom Antoša Čehonte, ki je v zelenih letih opravil zdravljivih prakse. Njegove prve literarne objave v tisku pa segajo v leto 1880, ko se je vpisal na moskovski univerzitet. Brz je postal student, lepo navajen poštovanju do starejših, poljubljivanja poslovskih rok, klanjanja tujim mislim, ki je moral biti hvalezen za skorlico vsakdanjega kruha, ki je bil pogostome zlasan in oklopljen — kako se je ta mladenec po milji volji potepal, se bi s tovarisi do krvni, trpinči živali do smrti, hodil na kobilu k bogatemu sodelniku, se tam brez potrebe hlinil pred bogom in ljudmi. In se to namreč začelo svoje književne delo, s humoreskami dovolj povprečnega okusa, pod pseudonimom Antoša Čehonte, ki je v zelenih letih opravil zdravljivih prakse. Njegove prve literarne objave v tisku pa segajo v leto 1880, ko se je

Pohvale vredna pobuda Prosvetnega društva «Rade Pregarca» ob 30. obletnici ustrelitve bazoviških junakov



Prosvetna skupina pri Sv. Jakobu leta 1924



Skupina veslačev društva «Sirena» v Barkovljah



Nogometna četa društva pri Sv. Ivanu



Članice društva «Zarja» v Rojanu



Skupina članov razpuščenih društev na izletu na Rtvje leta 1927



Skupina izletnikov v Erzelj 1. 12. 1928

Pestro delovanje mladinskih društev na Tržaškem od leta 1920 do razpusta

Zanimiva razstava naj bo spodbuda današnji mladini - V Barkovljah so imeli kar tri društva - Zakaj so prepovedali prireditve v Bazovici - Tekmovanje v ženski hazaeni - Skupni izleti na podeželje po razpustu društer

Vključitev mladine v pravljico delovanje je v današnjih dneh zelo pereče vprašanje. Vzbruditi v mladim človeku zanimanje in smisel za društveno delo ni lahka nalogga, se posebno ne, ko moderni svet nuditi vse mnogoč in različne zavade, da se marsikomu zdi društveno uživanje zastarelo. Razni športni odsanke, streljske skupine in televizijsko so le dolgo pripomogli k rešitvi tega zapletenega vprašanja. Naiči bo treba razne druge oblike delovanja, da se bodo mladi ljudje vključevali v prosveto, delo, da bo postalo društvo drugi dom.

Nimam namena razpravljati o novih formah pridobivanja mladih moči na kulturno-prosvetnem področju. V tem času, ki je namenjen predvsem mladim ljudem, sem hotel le v glavnih obrisih podati pregled, kako se je slovenska mladina vsestransko izvajala v društvinah, v letih, ki so sledila prvi svetovni vojni, tja do leta 1927, ko je zloglasna fašistična oblast prepovedala in razpustila vse skupnosti, katere so se obstoječa, slovenska društva.

Samo na Tržaškem in v bližnjih okoljih je bilo od leta 1919 do leta 1927 ustanovljenih 36 mladinskih društav, vsako je štelo od 50 do 70 članov, nekatere tudi 90.

V Barkovljah je v tisti dobi delovala kar tri: Mladinsko društvo «Barkovlje», Tržaški veslaški klub »Sirena« in sportno društvo »Valz«. Zelo pomembno je dejstvo, da se je med zadnjima dvema vršila tekma, katero bo pridobil v svojo sredo čimveč članov, katero bo že čimveč ušpenov. To je razvidno tudi iz pravilnika veslaškega kluba »Sirena«: člen 6. se glasi takole: »Delujoci član je lahko vsaka oseba, moškega ali ženskega spola, ki je dosegla 16. leto in zna plavati. Delujoci član »Sirene« ne sme biti ob enem članu kakršega drugačega tukajšnjega veslaškega društva.« Pravilnik v naslednjih točkah obravnavana odnosno s članstvom. Vsak član je moral plačati 25 lire za vpisino in letno članarinovo 120 lire, kar niso bile macje solze v letu 1924, ko je pravilnik stopil v veljavo. In vendar veselje do društvenega delovanja in sportnega udejstevanja je bilo tako živo v mladih ljudeh, da so se rade volje žrtvovali in de-

lali za dobrobit in ugled klubu, ceprav je bilo to izizzivanje združeno, za te danja leta, s precejšnjimi stroški.

V vseh teh mladinskih društvinah ni manjkala knjižnica. Dobra knjiga je bila marsikom učbenik, razvedrilo in nevahljiv vir iz narodne kulturne zgodovine. Pa ne samo knjižnica, streljske skupine in televizijsko so le dolgo pripomogli k rešitvi tega zapletenega vprašanja. Naiči bo treba raznje druge oblike delovanja, da se bodo mladi ljudje vključevali v prosveto, delo, da bo postalo društvo drugi dom.

Nimam namena razpravljati o novih formah pridobivanja mladih moči na kulturno-prosvetnem področju. V tem času, ki je namenjen predvsem mladim ljudem, sem hotel le v glavnih obrisih podati pregled, kako se je slovenska mladina vsestransko izvajala v društvinah, v letih, ki so sledila prvi svetovni vojni, tja do leta 1927, ko je zloglasna fašistična oblast prepovedala in razpustila vse skupnosti, katere so se obstoječa, slovenska društva.

Samo na Tržaškem in v bližnjih okoljih je bilo od leta 1919 do leta 1927 ustanovljenih 36 mladinskih društav, vsako je štelo od 50 do 70 članov, nekatere tudi 90. V Barkovljah je v tisti dobi delovala kar tri: Mladinsko društvo »Barkovlje«, Tržaški veslaški klub »Sirena« in sportno društvo »Valz«. Zelo pomembno je dejstvo, da se je med zadnjima dvema vršila tekma, katero bo pridobil v svojo sredo čimveč članov, katero bo že čimveč ušpenov. To je razvidno tudi iz pravilnika veslaškega kluba »Sirena«: člen 6. se glasi takole: »Delujoci član je lahko vsaka oseba, moškega ali ženskega spola, ki je dosegla 16. leto in zna plavati. Delujoci član »Sirene« ne sme biti ob enem članu kakršega drugačega tukajšnjega veslaškega društva.« Pravilnik v naslednjih točkah obravnavana odnosno s članstvom. Vsak član je moral plačati 25 lire za vpisino in letno članarinovo 120 lire, kar niso bile macje solze v letu 1924, ko je pravilnik stopil v veljavo. In vendar veselje do društvenega delovanja in sportnega udejstevanja je bilo tako živo v mladih ljudeh, da so se rade volje žrtvovali in de-

Pestro in uspešno delovanje je bilo vse povsod, v kolikor so ga oblasti dovoljevale. Naiči omenim le nekatera mladinska društva: »Prosveta« in »Obzor« pri Sv. Jakobu, Mladinsko društvo »Sparta« v Skedenju, Mladinsko društvo »Tomaso«, ki je imelo sedež najprej v Uli Zanetti 8; »Visača« na Konkobilu; Mladinsko društvo Rocoli; Mladinsko društvo v Nabrežini; v Križu, na Općinah in druga.

Poleg predavanj in kulturnih prireditve je bila mladina posvečala športu: gojil je preusvem nogomet in v ženski disciplini »hazzeno« (rokomet). Prvo tekmovanje v ženski hazaeni je bilo leta 1924 na Općinah. Vzroki športa so bili tudi izleti v planine, ki so postali po letu 1925, pod stalnim pritiskom policije in oblasti na društvene ustanove pretveza za zborovanja in mladinske shode v prosti naravi, kjer so kreplili svojo narodno zavest, kjer so se bistriali in utrjevali mladi duhovi za boj proti nasilju.

Toda po povojnem zagovoru je bilo delovanje otežko. V naslednjih letih je fašistična oblast ukinita vse delovanje. Kmalu po pozivu »Balcanov« so se divgali dimi s pogorišč Narodnih domov v Rojanu, v Barkovljah in pri Sv. Ivanu. Prisko na vrsto arretacije, jec, so se polnilne začeli je delovati zloglašni Tribunale speciale, počili so prvi streli v Bazovici, otok Ponza je bil zadržal in deportiran. Zato je bilo ilegalno delovati.

Neomajna narodna zavest, trdna volja in neskrivena žrtve so družile mladile sile v zasebnih stanovanjih, prevezla za zborovanja in mladinske shode v prosti naravi, kjer so se bistriali in utrjevali mladi duhovi za boj proti nasilju.

Mladinski društvo »Zarja« iz Barkovljah je uprizorjalo kulturne prireditve združene s plesno zabavo in letično pošto. Kakšni razlogov so se oblasti posluževali za prepoved sličnih prireditvev, ki je razvidno iz prošnje, ki jo je Anton Grigč iz Barkovljah naslovil kvesturi v Trstu dne 22. januarja 1926 za zabavni večer s kulturnim programom. Na zadnjih strani kolkovanega papirja je brigadir karabinjerjev med drugim tudi napisal:

Vključitev mladine v pravljico delovanje je v današnjih dneh zelo pereče vprašanje. Vzbruditi v mladim človeku zanimanje in smisel za društveno delo ni lahka nalogga, se posebno, ko moderni svet nuditi vse mnogoč in različne zavade, da se marsikomu zdi društveno uživanje zastarelo. Razni športni odsanki, streljske skupine in televizijsko so le dolgo pripomogli k rešitvi tega zapletenega vprašanja. Naiči bo treba raznje druge oblike delovanja, da se bodo mladi ljudje vključevali v prosveto, delo, da bo postalo društvo drugi dom.

Nimam namena razpravljati o novih formah pridobivanja mladih moči na kulturno-prosvetnem področju. V tem času, ki je namenjen predvsem mladim ljudem, sem hotel le v glavnih obrisih podati pregled, kako se je slovenska mladina vsestransko izvajala v društvinah, v letih, ki so sledila prvi svetovni vojni, tja do leta 1927, ko je zloglasna fašistična oblast prepovedala in razpustila vse skupnosti, katere so se obstoječa, slovenska društva.

Samo na Tržaškem in v bližnjih okoljih je bilo od leta 1919 do leta 1927 ustanovljenih 36 mladinskih društav, vsako je štelo od 50 do 70 članov, nekatere tudi 90.

V Barkovljah je v tisti dobi delovala kar tri: Mladinsko društvo »Barkovlje«, Tržaški veslaški klub »Sirena« in sportno društvo »Valz«. Zelo pomembno je dejstvo, da se je med zadnjima dvema vršila tekma, katero bo pridobil v svojo sredo čimveč članov, katero bo že čimveč ušpenov. To je razvidno tudi iz pravilnika veslaškega kluba »Sirena«: člen 6. se glasi takole: »Delujoci član je lahko vsaka oseba, moškega ali ženskega spola, ki je dosegla 16. leto in zna plavati. Delujoci član »Sirene« ne sme biti ob enem članu kakršega drugačega tukajšnjega veslaškega društva.« Pravilnik v naslednjih točkah obravnavana odnosno s članstvom. Vsak član je moral plačati 25 lire za vpisino in letno članarinovo 120 lire, kar niso bile macje solze v letu 1924, ko je pravilnik stopil v veljavo. In vendar veselje do društvenega delovanja in sportnega udejstevanja je bilo tako živo v mladih ljudeh, da so se rade volje žrtvovali in de-

lali za dobrobit in ugled klubu, ceprav je bilo to izizzivanje združeno, za te danja leta, s precejšnjimi stroški.

V vseh teh mladinskih društvinah ni manjkala knjižnica. Dobra knjiga je bila marsikom učbenik, razvedrilo in nevahljiv vir iz narodne kulturne zgodovine. Pa ne samo knjižnica, streljske skupine in televizijsko so le dolgo pripomogli k rešitvi tega zapletenega vprašanja. Naiči bo treba raznje druge oblike delovanja, da se bodo mladi ljudje vključevali v prosveto, delo, da bo postalo društvo drugi dom.

Nimam namena razpravljati o novih formah pridobivanja mladih moči na kulturno-prosvetnem področju. V tem času, ki je namenjen predvsem mladim ljudem, sem hotel le v glavnih obrisih podati pregled, kako se je slovenska mladina vsestransko izvajala v društvinah, v letih, ki so sledila prvi svetovni vojni, tja do leta 1927, ko je zloglasna fašistična oblast prepovedala in razpustila vse skupnosti, katere so se obstoječa, slovenska društva.

Samo na Tržaškem in v bližnjih okoljih je bilo od leta 1919 do leta 1927 ustanovljenih 36 mladinskih društav, vsako je štelo od 50 do 70 članov, nekatere tudi 90.

V Barkovljah je v tisti dobi delovala kar tri: Mladinsko društvo »Barkovlje«, Tržaški veslaški klub »Sirena« in sportno društvo »Valz«. Zelo pomembno je dejstvo, da se je med zadnjima dvema vršila tekma, katero bo pridobil v svojo sredo čimveč članov, katero bo že čimveč ušpenov. To je razvidno tudi iz pravilnika veslaškega kluba »Sirena«: člen 6. se glasi takole: »Delujoci član je lahko vsaka oseba, moškega ali ženskega spola, ki je dosegla 16. leto in zna plavati. Delujoci član »Sirene« ne sme biti ob enem članu kakršega drugačega tukajšnjega veslaškega društva.« Pravilnik v naslednjih točkah obravnavana odnosno s članstvom. Vsak član je moral plačati 25 lire za vpisino in letno članarinovo 120 lire, kar niso bile macje solze v letu 1924, ko je pravilnik stopil v veljavo. In vendar veselje do društvenega delovanja in sportnega udejstevanja je bilo tako živo v mladih ljudeh, da so se rade volje žrtvovali in de-

lali za dobrobit in ugled klubu, ceprav je bilo to izizzivanje združeno, za te danja leta, s precejšnjimi stroški.

V vseh teh mladinskih društvinah ni manjkala knjižnica. Dobra knjiga je bila marsikom učbenik, razvedrilo in nevahljiv vir iz narodne kulturne zgodovine. Pa ne samo knjižnica, streljske skupine in televizijsko so le dolgo pripomogli k rešitvi tega zapletenega vprašanja. Naiči bo treba raznje druge oblike delovanja, da se bodo mladi ljudje vključevali v prosveto, delo, da bo postalo društvo drugi dom.

Nimam namena razpravljati o novih formah pridobivanja mladih moči na kulturno-prosvetnem področju. V tem času, ki je namenjen predvsem mladim ljudem, sem hotel le v glavnih obrisih podati pregled, kako se je slovenska mladina vsestransko izvajala v društvinah, v letih, ki so sledila prvi svetovni vojni, tja do leta 1927, ko je zloglasna fašistična oblast prepovedala in razpustila vse skupnosti, katere so se obstoječa, slovenska društva.

Samo na Tržaškem in v bližnjih okoljih je bilo od leta 1919 do leta 1927 ustanovljenih 36 mladinskih društav, vsako je štelo od 50 do 70 članov, nekatere tudi 90.

V Barkovljah je v tisti dobi delovala kar tri: Mladinsko društvo »Barkovlje«, Tržaški veslaški klub »Sirena« in sportno društvo »Valz«. Zelo pomembno je dejstvo, da se je med zadnjima dvema vršila tekma, katero bo pridobil v svojo sredo čimveč članov, katero bo že čimveč ušpenov. To je razvidno tudi iz pravilnika veslaškega kluba »Sirena«: člen 6. se glasi takole: »Delujoci član je lahko vsaka oseba, moškega ali ženskega spola, ki je dosegla 16. leto in zna plavati. Delujoci član »Sirene« ne sme biti ob enem članu kakršega drugačega tukajšnjega veslaškega društva.« Pravilnik v naslednjih točkah obravnavana odnosno s članstvom. Vsak član je moral plačati 25 lire za vpisino in letno članarinovo 120 lire, kar niso bile macje solze v letu 1924, ko je pravilnik stopil v veljavo. In vendar veselje do društvenega delovanja in sportnega udejstevanja je bilo tako živo v mladih ljudeh, da so se rade volje žrtvovali in de-

lali za dobrobit in ugled klubu, ceprav je bilo to izizzivanje združeno, za te danja leta, s precejšnjimi stroški.

V vseh teh mladinskih društvinah ni manjkala knjižnica. Dobra knjiga je bila marsikom učbenik, razvedrilo in nevahljiv vir iz narodne kulturne zgodovine. Pa ne samo knjižnica, streljske skupine in televizijsko so le dolgo pripomogli k rešitvi tega zapletenega vprašanja. Naiči bo treba raznje druge oblike delovanja, da se bodo mladi ljudje vključevali v prosveto, delo, da bo postalo društvo drugi dom.

Nimam namena razpravljati o novih formah pridobivanja mladih moči na kulturno-prosvetnem področju. V tem času, ki je namenjen predvsem mladim ljudem, sem hotel le v glavnih obrisih podati pregled, kako se je slovenska mladina vsestransko izvajala v društvinah, v letih, ki so sledila prvi svetovni vojni, tja do leta 1927, ko je zloglasna fašistična oblast prepovedala in razpustila vse skupnosti, katere so se obstoječa, slovenska društva.

Samo na Tržaškem in v bližnjih okoljih je bilo od leta 1919 do leta 1927 ustanovljenih 36 mladinskih društav, vsako je štelo od 50 do 70 članov, nekatere tudi 90.

V Barkovljah je v tisti dobi delovala kar tri: Mladinsko društvo »Barkovlje«, Tržaški veslaški klub »Sirena« in sportno društvo »Valz«. Zelo pomembno je dejstvo, da se je med zadnjima dvema vršila tekma, katero bo pridobil v svojo sredo čimveč članov, katero bo že čimveč ušpenov. To je razvidno tudi iz pravilnika veslaškega kluba »Sirena«: člen 6. se glasi takole: »Delujoci član je lahko vsaka oseba, moškega ali ženskega spola, ki je dosegla 16. leto in zna plavati. Delujoci član »Sirene« ne sme biti ob enem članu kakršega drugačega tukajšnjega veslaškega društva.« Pravilnik v naslednjih točkah obravnavana odnosno s članstvom. Vsak član je moral plačati 25 lire za vpisino in

Jz naših krajev

Iz goriškega okraja

Letos se bodo občutno povečale investicije za razvoj kmetijstva

Računajo, da se bo kmetijska proizvodnja v tem letu povečala za 12,5 odst. - Proizvodni plani v posameznih panogah - Vprašanje živinoreje

Kmetijstvo v goriškem okraju bo doseglo letos previdenje napred. Predvidevajo, da se bo letos povečala kmetijska proizvodnja za 12,5 odst. v primerjavi z letom 1959. Predvideni perspektivni plan za 1. 1961 bodo dosegli letos 92,4 odst.

Občutno se bodo letos povečale investicije za kmetijstvo, saj bodo znašale nad milijardo v pol din. medtem ko so znašale v razdobju 1957 do 1959 le nekaj manj kot milijardo 400 milijonov din. Od omjenjene vsove bodo parabili za novo sadovnjakov nad 180.000 ton vrtmin in nad 181.000 ton krmnih rastlin. Da bi to dosegli, morajo razširiti proizvodno sodelovanje v pridelovanju zit na 1800 ha, od tega 500 ha pšenice na 1200 ha koruze in 1000 ha drugih zit. Prednost bodo imela vsekakor visokorodne vrste pšenice in hibridna kultura. Kar zadeva krompir, pa naj bi proizvodno sodelovanje zajelo 630 ha, od tega 70 na semenskem krompirju. Predvideno je, da bodo letos pridelovali krmne v sodelovanju na 3900 travnikov in detelje na 1000 ha. Izvedli bodo tudi melioracijo travnikov in pašnikov splošnega ljudskega premoženja na 700 ha površin.

Letos predvidevajo, da bo kmetijstvo v goriškem okraju nad 13.000 ton sadja, od tega jabolik in hruski 7700 ton, slič, česenj in višen 3200 ton, breskev in marmelad 2200 ton in 800 ton drugega sadja.

V preteklih letih smo očitali precejsne nihanje pri pridelovanju sadja v goriškem okraju. Vzroki zato, da je slabja uporaba agrotehni-

ZLATA POROKA



Danes praznjujeta v Križu zlata poroka Amalija in Kristjan Košuta, ki jima po domače pravijo »Simečava«. Zlatoporočena sta si objubila včemo zvestobo v župni cerkvi, in sicer 31. januarja 1910. leta, na dan, ko je on imel 28, ona pa 18 let. Vse življenje sta prebila v rojstni vasi, kjer sta si dodelila dobrote in tegobe skupnega življenja. V zakoni se jima je rodilo devet otrok, a le se štirje so živ.

KRIŽ

Po kratki bolezni je v torek ponoči preminal v starosti 83 let Jožefina Košuta v Tencu. Pokojnica je bila žedna Slovenka in čeprav že v letih, smo jo vedno videli na kulturnih prireditvah v skupnosti dajala zgled mlajšim.

Toda denarja še danes ni. Pravijo, da ga nimajo. Načrti so te čudno zdri, ko pa so v listih vrnji, da je prav Ustanova industrijskega pristnika dala večje posojilo tržaški občini, da bi denar najskrajše ne morem nikjer v okolici kupiti niti polovico tega kar imam sedla?

Potem je bila zelo zelo bolj po volji, kot delo na kmetiji. V kriškem portiču je imel svoj čoln in v njim prebil mašikadan na morju. Vojaski rok je odslužil pri avstrijski mornarici v Pulju, potem pa, ko se je zacetla prva svetovna vojna, je moraj spet oblec vojsko sruknjo, ki jo je nosil vse do konca vojne.

Kristjan Košuta je kmetovalec, a se je ukvarjal tudi z ribištvo, ki mu je bilo morda bolj po volji, kot delo na kmetiji. V kriškem portiču je imel svoj čoln in v njim prebil mašikadan na morju. Vojaski rok je odslužil pri avstrijski mornarici v Pulju, potem pa, ko se je zacetla prva svetovna vojna, je moraj spet oblec vojsko sruknjo, ki jo je nosil vse do konca vojne.

V štirih letih vojne je moral njegova družina Amalija trdno delati, da je lahko preživel strelivo družino. Vrstič je nosila mleko v Trst in danes, ko bi si lahko privoščila zasluzeni pokoj, hodi se vedno na delo v Trstu.

Zlatoporočena sta kot zavedna Slovenca tudi redna čitalja nasega dnevnika in zato se čestitkam njunih otrok, vnučkov, sorodnikov, prijateljev in vseh vasičanov pridružujeta tudi v uprava v uredništvo »Primorskega dnevnika« ter jima

DOMJO

Građnja novega naselja Sv. Sergija napreduje zelo hitro. Iz tih rastejo nove hiše kot gobe po dežju, istočasno pa so na delu zemljemerici in drugi tehnički, ki merijo zemljišča in jih kolijo; tod bodo zrasli novi bloki.

Lani bi se morala slaviti 70-letnica ustanovitve pevskega društva. Leta 1889 je bilo ustanovljeno pevsko društvo »Nabrežina« (moški zbor) z 28 do 30 člani. Ta zamisel je pojavila že leta 1887, ko je tedanjem cerkevni organizat Franco Tance začel vaditi »ante narodne pesmi«. Kot državni generalni komisarija, in zato naj, v glavnem zadolžen za stvar zavzame v enaki meri, kot se zavzema za kaže druge probleme. Tudi mi, slovenski kmetje, smo ljude, in za nas bi moral veljati enaka pravica kot za vse ostale državljane, ne glede na narodnost!

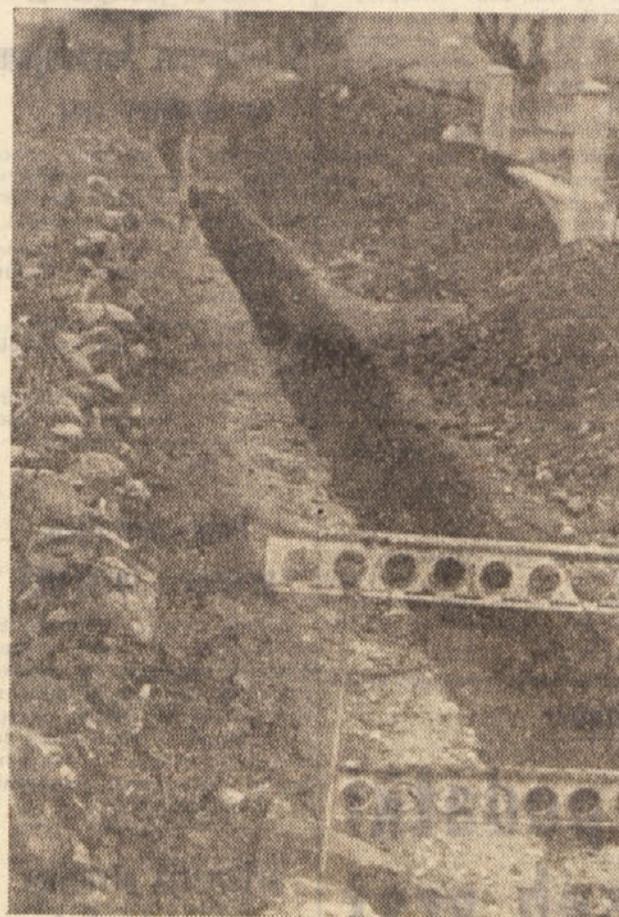
NABREŽINA

Lani bi se morala slaviti 70-letnica ustanovitve pevskega društva. Leta 1889 je bilo ustanovljeno pevsko društvo »Nabrežina« (moški zbor) z 28 do 30 člani. Ta zamisel je pojavila že leta 1887, ko je tedanjem cerkevni organizat Franco Tance začel vaditi »ante narodne pesmi«. Kot državni generalni komisarija, in zato naj, v glavnem zadolžen za stvar zavzame v enaki meri, kot se zavzema za kaže druge probleme. Tudi mi, slovenski kmetje, smo ljude, in za nas bi moral veljati enaka pravica kot za vse ostale državljane, ne glede na narodnost!

Prva svetovna vojna je ukinila delovanje in po vojni pustila vrzeli v zboru. Potem je prišla nova oblast, ki ni triplja slovenskih pesmi, tako da je po vojni zbor še nekajkrat nastopal in potem že za veslej utihnil. Danes živi samo en veteran tegova zborna in nekaj povojnih članov, takrat je prav mladih fantov, ki pa so danes že nononi (pri PD »Gruden«).

Danes v Nabrežini petje izumira. Se nedavno so bili v Nabrežini: moški pevski zbor, mešani zbor, orkester, godba na pihala, ljudska knjižnica z dramskim odrom itd. In danes? In kaj bo jutri?

I. P.



V spodnjem delu Bojanca v teh dneh kopljajo jarek, v katerega postavljajo odvodne cevi za kanalizacijo. To delo je bilo zelo potrebno, saj je zlasti ob deževnih dneh po cestah in dvoriščih razlivala nesnaga, ki ni imela odstoka. Zato so vaščani hvalejni občini, da je poskrbela tudi za kanalizacijo

BOLJUNEC

Pred nedavnim smo poročali, da urejujemo kanalizacijo od Velike ulice do Potoka. Sedaj pa naj se omenimo, da kopljajo jarke in postavljajo cevi za kanalizacijo tudi v spodnjem delu naše vase, kjer se je prej razlivala nesnaga po poteh in dvoriščih. To delo je bilo zelo potrebno in smo občinski upravi hvaljeni, da ga je končno začela izvajati.

Po drugi, ki so podpisali pogodbo pred dobrimi razlačeno zemljo v zameno petimi meseci. Takrat so se dogovorili, da bodo dobili za drugo parcelo, hišo pa jim delo izplačali v denarju. Takrat so rekle, da bo denar najskrajše ne morem nikjer v okolici kupiti niti polovico tega kar imam sedla?

Potem je bila zelo zelo bolj po volji, kot delo na kmetiji. V kriškem portiču je imel svoj čoln in v njim prebil mašikadan na morju. Vojaski rok je odslužil pri avstrijski mornarici v Pulju, potem pa, ko se je zacetla prva svetovna vojna, je moraj spet oblec vojsko sruknjo, ki jo je nosil vse do konca vojne.

Za posojilo tržaški občini je denar na razpolago, za kmete ga ni. Ali je to pravljivo? Lahko se zgoditi, da kmeta denar ali jutri vrjejo iz hiše. Škoda, da vremena dobljalo raje kupijo kot na naša domača vina. Ne vsi, vendar večina. Ce bo šla takoj naprej, v domačih gostilnah ne bo več pristnega breškega vina. To ne bo v korist niti vinogradniku niti gostilnicari. Res je, da je naše vino dalo drazje, toda primerjati je treba našo proizvodnjo stroške in one, ki jih imajo recimo v Furlaniji. Nedvomno so nam šesti višji kot oni furlanski vinogradniki in zato ne moremo dati vina po ceni, ki se sedaj drži v Furlaniji in se niže v Italiji.

PРЕБЕНЕГ

Kogar v teh deževnih dneh zanese v naso vas, ne more razumeti, zakaj imamo tako posil veli ljudi, kajti v našem prostoru primeru po cesta zpara še eno leto.

Potem naj še omenimo, da je zaprti tudi cesta, ki vodi direktno v Dolino, in sicer zaradi tega, ker se je porušil zid in dež oboka mostu v Kamnjah. Cepav je od takrat pretekel že precej časa, mostu še niso začeli popravljati. Ali bo treba še dolgo čekati?

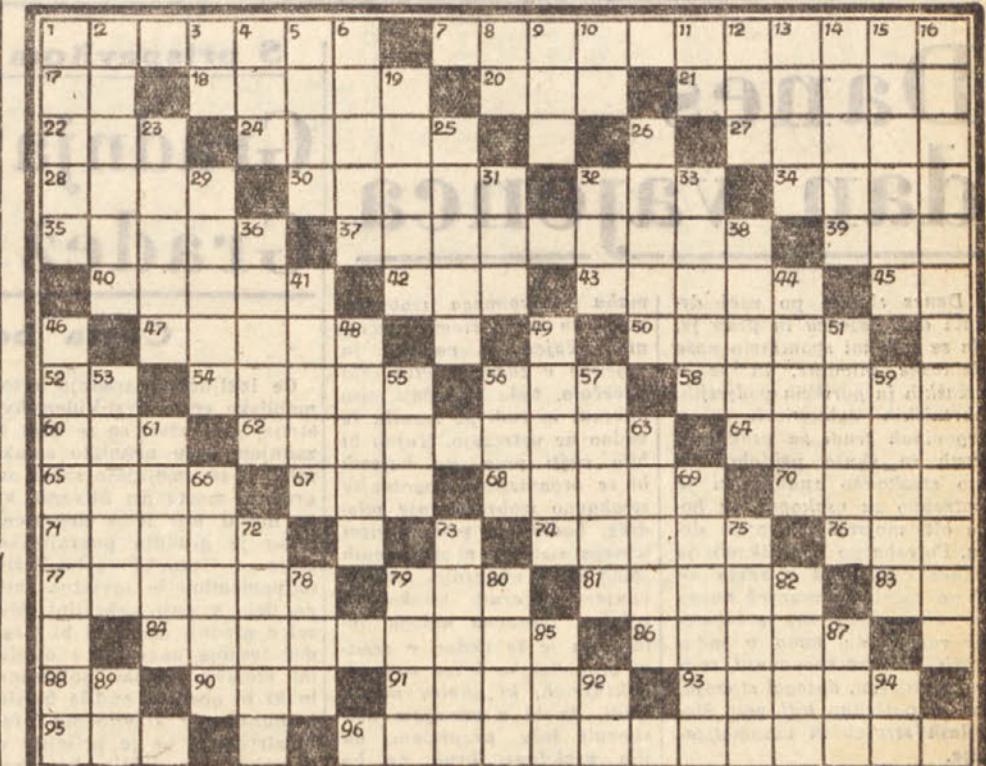
Zaključek pa še deve besedi o Ferjančičevih avtobusih. Ti bi morali priti do trga, ga ki je občina primerno uredila, tako da lahko na njem obravljajo vsi avtobusi. Toda avtobusi ustavljajo na vrhu pri vodovodnem rezervoarju, tako da morajo ljudje poščati v vas in nositi vrte ter torbe. Tudi kar se točno stodi odhodov v prihodov avtobusov tice, ni vse v redu, ker so stalne zamude.

Prav bi bilo, da se pristojne oblasti to storit pozanimajo in ga ferjančiči opozorijo na njegove dolnosti.

BORŠT

Danes popoldne bo ponovitev prireditve, ki smo jo imeli prvč ob prazniku našega vaškega patrona. Vsi, ki so prireditvi takrat prisostvovali, so bili z njim zelo zadovoljni. Zato vabimo vse vaščane, pa tudi sosedje, ki je niso videli, da pridejo danes k nam; od srca se bodo nasmejali in prebili dve uri v prijetnem razpoloženju.

KRIŽANKA



BESEDE POMENIJO:

VODORAVNO: 1. kar je zazeleno, 7. človekoljuben, 17. oblikova pomožnega glagola, 18. njegovo orodje je nož, 20. glasbeni pojem, 21. s plugom obdelane, 22. otočič na Jadranu, 24. del živalskega telesa, 27. pogreb, 28. zoprsnost, ogabnost, 30. zabavna, razvedrlina, 32. reka v SZ, 34. oznaka za težo predmeta sa megabi, 35. zbiralec surovine, 36. izdelujejo usnje, 37. razkopan, razmetan, 39. celoten, 40. ljubitelj vokalne glasbe, 42. del posode, 43. taksna znamka, 45. skrajna zemeljska konica, 47. kovan denar, 50. mesto in pristanišče v Grčiji, 52. številka, 54. kemična prvina, 56. število, 58. ženske, ki skrbijo za snažnost perila, 60. pripadnik izumrlega germanskega plemena, 62. nosorog, 64. grozana bolezni, 65. pokrajina v Grčiji, 67. pokoj, 71. tišina, 68. očnjava vino, 51. žitna ali krmska shramba, 53. ataka, 55. neumen, 56. obrtnik, 57. Osman, 59. slovenski športnik, 61. droben, ki se rad sprijemlja, 63. opravljanje neko kmetijsko delo, 64. del Trsta, 69. neno doma, 72. področje, 73. sorodnik, 75. živeči slovenski slivar, 78. reke v Angliji, 79. al Koholna pijača, 80. unesek, obraba, 82. sposoben, izveden, 85. se nerabiljen, 87. tuj na ziv za nabrežje, 89. oblika po

možnega glagola, 92. dva različna soglasnika, 94. kratico za naslov neznanca.

RESITEV KRIZANKE

IZ PREJSNJE STEVILKE

VODORAVNO: 1. stepona, 9. trs, 11. mlakuže, 18. lepotec, 19. vol, 20. radiram, 21. oviranja, 22. Oka, 23. krajani, 24. piravo, 25. groba, 27. smeren, 28. 29. slamic, 31. IV, 32.

bon, 35. čuk, 37. veletič, 39. pok, 42. Irec, 44. jod, 46. Tems, 47. top, 48. zaporeden, 50. nakanec, 51. Olaj, 52. Kav, 57. zelenec, 59. rad, 61. val, 62. CA, 63. Atakama, 65. il, 67. gorile, 71. Avari, 72. Epir, 4. pojav, 5. otavci, 6. teči, 7. Aca, 8. tpor, 9. rokomet, 10. slabilen, 11. mrk, 12. Lars, 13. Adamčič, 14. Krevet, 15. urar, 16. Zane, 17. Emin, 25. gl, 26. acetal, 29. skodela, 30. etiketa, 32. bizon, 33. orali, 34. Nepal, 36. ujede, 38. Osaka, 39. ponev, 40. operka, 41. Kecal, 43. cof, 45. dešeta, 47. ter, 49. nenariva, 53. nekalem, 57. zalega, 58. carina, 60. dilema, 62. cimet, 64. mi, 66. lovor, 67. Goro, 68. osem, 69. rane, 70. etat, 72. prav, 73. davi, 74. Iran, 75. mera, 77. iti, 79. ps.

Temperatura včeraj: Najvišja temperatura 14 stopinj ob 14.30, najnižja 4 stopinje o poleti. Vlaje 75 odstotkov.

Goriško-beneški dnevnik

Danes dan vajenca

Danes slavijo po vsej državi dan vajenca in prav je, da se tudi mi spomnimo naše delavske mladine, ki se v tržaških in goriških podjetjih, obrtniških delavnicah in v trgovinah trudi za vsakdanji kruh in skupa pridobiči tisto strokovno znanje, ki je potrebno za usaknar, ki hoče biti mojster v svojem delu. Potreba po kvalifikaciji je danes vseprisovod v svetu ne samo začlenila, marvec nujno potrebuje stvar, saj je tehnični razvoj ne samo v industriji, marvec vseprisovod, tudi v kmetijstvu, dosegel stopnjo, ko je potrebno biti več številnih strojev in avtomatičnih.

Ko se tako ozremo po številnih slovenskih mladincih in mladinkah, ki prihajajo s posledicami v čim večjem številu v mestne trgovine, obrtniške in druga podjetja in ko jih dnevno srečujemo veselih, pa čeprav utrujenih obrazov, kako se pridružijo mojstri v svojem poklicu v ponos družini ter vsem nam. Večina naših mladinc, zlasti z deželi, nima dovolj kruha na rodni skalnatni zemlji, pa tudi ne dovolj sredstev, da bi nadaljevala srednjšolski študij, zato mora že zgodaj trdo prijeti za delo. Toda težavnja je pot mladi ljudi, posebno danes, ko je gospodarska kriza zavela prav načrte in je predvide-

mahu strokovnega izobraževanja in se je število večernih tečajev za vajence in vajenke v zadnjih letih zelo povečalo, toda ti tečaji niso obvezni in tudi po številu je vedno ne ustrezajo. Nujno bi bilo nujti pota, po katerih bi se organiziralo popolnejše strokovno izobraževanje mladine, bodisi po preusmeritvi učenega sistema v strokovnih šolah ali z obveznim obiskovanjem večernih strokovnih tečajev. Osnovna naloga oblasti pa je že vedno v rešitvi gospodarske krize v naših pokrajnah, ki zavira mlade ljudi, da bi z veseljem obiskovali šolo, prepricani, da jim usaknjeni kruh ne bo potrebovali iskati v tujini. Tako bi bilo dano tudi jamstvo nadaljnemu gospodarskemu razmahu na Tržaškem, Goriškem in v Tržiču, saj bi starejši generacijam, ki so tako často branile dobro imena delavcev, ki jih ne bi bilo strah nikakršnih tehničnih novosti!

Izšel je občinski mesečnik za oktober

Zanimivi statistični podatki o stanju na šolah vseh vrst

Slovenske otroške vrte obiskuje 60 otrok, osnovne 176 učencov, srednje šole pa 333 dijakov

Včeraj je izšel mesečnik goriške občine za oktober, v katerem je na uvodnem mestu članek, posvečen družini Neuhaus, iz katere je izšlo več znanih oseb, ki so neposredno povezane s številnimi važnimi dogodki v našem mestu. Članek je napisal grof Giuliano Coronini.

Med ostalimi statistikami je na prvem mestu opis položaja v otroških vrtcih. V tem mestu letu je občinska uprava odprala tri nove vrtce, in sicer italijanska v Ul. Croce in na Senenem trgu ter slovenskega v Ul. Randaccio, ki so ga pred dvema letoma ukinili zaradi razlogov, ki jih ne bomo spet načrtevati. Poleg tega je občinska uprava verjetno prav kmalu odprala še en vrtec v Ul. Carso.

Na področju naših občin upravlja vrtec neposredno občina sama, ustanova ONAIR, ministerstvo za javno vzgojo, kakor tudi zasebniki. Občinske srberje za devet vrtcev, ustanova ONAIR za osmih, ministerstvo za enega in zasebno podjetja za dva. V tem šolskem letu razpolagajo vsi na vedeni vrtci z 32 razredi ter 18 sobami za igranje in prehranjevanje. Obiskuje jih 419 dečkov in 409 deklek. Poleg 30 učnih oseb je še 28 streznikov ali ostalih pomožnih oseb.

Na področju goriške občine imamo štiri slovenske otroške vrte. Za vrta v Ul. Croce in v Ul. Randaccio skrb občinska uprava. Prvega obiskuje 21, drugega pa 8 otrok. Za ostala vrta v Pevmi (v mesecu piše, da je poleg slovenščine v tem vrtcu tudi italijansčina poučevalni jezik) in v Standrežu pa skrb ustanova ONAIR. Prvega obiskuje 15, drugega pa 16 otrok.

S tem šolskim letom so izročili namenu 9 novih šol. Občinska uprava je izdelala obvezni načrt za gradnjo novih šolskih prostorov, tako da bi enkrat za vedno odpravila pomjanje šolskih zgradb.

V goriški občini deluje 6 slovenskih osnovnih šol, ki imajo skupno 20 razredov. Te šole obiskuje 83 dečkov in 93 deklek. Učnički moči je 20, pomnožnih osrednjih 6.

Končno so 12 srednje šole. Slovenske srednje šole obiskuje leto 333 dijakov. Na vseh slovenskih srednjih šolah je zaposlenih 50 profesorjev. V vseh petih šolah je 22 učilnic, telovadnic je samo v Ul. Randaccio, dva laboratorijska pa sta na strokovni šoli v Ul. Randaccio in na učiteljsku v Ul. Croce.

Manevri v tovarni IPL proti notranji komisiji

Nekaj delavcev lesneg podjetja IPL, ki si je zgradilo na Tržaški cesti nov obrat, je pred dnevi objavilo svoje zahteve in oblikovali manifest, na katerem je bil razpisani referendum na notranja komisija. V ta namen je bil razpisani referendum, ki bo jutri in na katerem bodo delavci dobili glasovnico, da odločijo o tem vprašanju.

Kakor je razvidno iz manifesta, ki ga je objavila sindi-

S prispevkom države v znesku 700 milijonov

Gradnja pokrajinske ceste Gradež - Fossalon - Tržič

Cesta bo dograjena do leta 1964

Če izključimo gradnjo avtomobilske ceste Trst-Videm-Avstrija, pri kateri so se delavci v zadnjih letih zelo ponečalo, toda ti tečaji niso obvezni in tudi po številu je vedno ne ustrezajo. Nujno bi bilo nujti pota, po katerih bi se organiziralo popolnejše strokovno izobraževanje mladine, bodisi po preusmeritvi učenega sistema v strokovnih šolah ali z obveznim obiskovanjem večernih strokovnih tečajev.

Osnovna naloga oblasti pa je že vedno v rešitvi gospodarske krize v naših pokrajnah, ki zavira mlade ljudi, da bi z veseljem obiskovali šolo, prepricani, da jim usaknjeni kruh ne bo potrebovali iskati v tujini. Tako bi bilo dano tudi jamstvo nadaljnemu gospodarskemu razmahu na Tržaškem, Goriškem in v Tržiču, saj bi starejši generacijam, ki so tako často branile dobro imena delavcev, ki jih ne bi bilo strah nikakršnih tehničnih novosti!

Cesta, bo v celoti dolga 20,9 kilometra. Z državnim prispevkom bodo zgradili celotni obliketorej tudi 4 km ceste od Gradeža do kraja La Rotta. Za ta del so prav tako pripravili načrte in je predvide-

nih 70 milijonov stroškov. Prvi del ceste, ki se bo pričela pri Gradežu, še gradijo. Pristojni krog sedaj pričakujejo, da bo ministrstvo odobrilo gradnjo drugega odseka Tržičeve, breg Soče.

Omenimo naj, da predvideva načrt gradnjo štirih mostov, in sicer čez kanal Primosten, čez kanal Isonzot v Fossalonu, čez Sočo in četrtega čez kanal Brancolo. Navedli smo jih po vrstnem redu v smernici Gradež proti Tržiču. Most čez kanal Isonzot bo zgrajen na takšen način, da ga bodo lahko premaknili in s tem dovolili manjšim ladjam plovbo na kanalu.

Občina Sovodnje: posojilo 8 milijonov lire za popravilo občinske cest; Občina Gorica: dovoljenje F. Manera, da začasno uporablja občinsko zemljišče parcela 580/3.

Doberdobska občina sproča vsem lastnikom območnih prostnic, da jih za obnovitev lahko izročijo občinskemu uradniku vsako soboto od 10. do 12. ure.

Doberdobska občina sproča vsem lastnikom območnih prostnic, da jih za obnovitev lahko izročijo občinskemu uradniku vsako soboto od 10. do 12. ure.

Občina Sovodnje: posojilo 8 milijonov lire za popravilo občinske cest;

Občina Gorica: dovoljenje F. Manera, da začasno uporablja občinsko zemljišče parcela 580/3.

Sestanek pokrajinske upravne odbora

8 milijonov Sovodnjam za ureditev cest

Pokrajinski upravni odbor (GPA), ki se je na prefekturki postal 27. januarja ob 17.30, sprejel naslednje sklepe:

Pokrajinska uprava: prispevki v zvezi s Famiglie Caduti in Guerrar;

Občina Sovodnje: posojilo 8 milijonov lire za popravilo občinske cest;

Občina Gorica: dovoljenje F. Manera, da začasno uporablja občinsko zemljišče parcela 580/3.

Izvedba načrta bo stala okoli 700 milijonov.

— »

Danes dovoljen promet s tovorniki

Zaradi slabega vremena, ki je onemogočilo reden prevoz blaga s tovorniki, je goriskska prefektura na osnovi ministrskega dekreta izdala ukrep, po katerem je tudi danes in naslednjo nedeljo 7. februarja dovoljen promet s tovorniki in prikolicami.

— »

Februarja otvoritev šole v Jamljah

V petek se je v Dobrodobu postal upravni odbor občinskega sveta, na katerem so se odborniki pomenuči o delih, ki so v teku v novi osnovni šoli v Jamljah. Sedaj napeljujejo v njej centralno kurjavo na nafto in zdi se, da bodo delavci kamalu zaključili tudi ostala dela v notranosti poslopja. Po vsej verjetnosti bo dojameljski otroci lahko prestopili šolska vrata v novem modernem poslopju, katerega so toliko let z upanjem pričakovali v drugi polovici februarja, ali pa morda že prej.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Anonimni urad se je preselil

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

Trgovska zbornica iz Goric je sporočila, da se bo občinski, anonimni urad presebil 1. februarja iz sedanjih prostorij v obnovljivih.

— »

<p

